एतःज्ञानफलमाह एविमिति इदंजगत्एवंस्वभावंबुद्धिमात्रकल्पितमितिजानन्मुग्रति नहिस्वामधननाशादिनाप्रबुद्धःशोकादिकंप्रामोतीत्यर्थः ॥ १३ ॥ नन्वेवंघटमात्रविदाप्यधिष्ठानब्रह्मज्ञातमेवेतिकिश्र कणादिनेत्याशंक्याह नचेति कामगोचरैःकाम्यमानविषयगोचरैः अनधैनिदींषेरपींद्रियैः आत्मात्वरूपेणज्ञातएवपुरुषार्थीनपरहृषेण नहिरजतात्मनाज्ञाताशुक्तिःशुक्तिकार्यायप्रभवतितद्वत् दुष्करेर्दुष्कृति भिरकतात्मित्रशोधितिचित्तेःपुरुषैः ॥१४॥ कथंतर्ग्वात्माज्ञेयइत्यतआह तेषामिति आकृतिर्घटादिहृषं ॥१५॥ भवतेष्रामोति कंठगतविस्मृतचामीकरवद्ज्ञानापगममात्रलभ्य आत्मेत्यर्थः ॥१६॥ विद्याप स्माह्य यथेति गुणदोषैःपुण्यपापैःप्राक्कृतैः ॥१७॥ क्रियमाणैरिवनलिप्यतद्वत्याह एविमिति विषयांश्वरन्यपिनलिप्यते तत्रहेतुरसज्जमानइति सर्वेषुपुत्रादिष्वप्यसज्जमानस्तन्नाशादिजैःशोकादिभिनेलि **

एवंसभावमेवेद्मितिविद्दान्तमुख्यि॥ अशोचन्नप्रस्थिति। विद्वानित्यंविगतमत्सरः॥ १६॥ नचात्माश्चयतेद्रष्टुमिद्रियैःकामगोचरैः॥ प्रवर्तमानैरन घेद्रुं करेर कतालिभः॥ १८॥ तेषांतुमनसाररमान्यदासम्यङ्घियद्धात॥ तदाप्रकाशतेऽस्यात्मादीपदीषायथाकृतिः॥ १८॥ सर्वेषामेवभूतानांतमस्यपगतेयथा॥ प्रकाशंभवतेसर्वतथेदमुपधार्यतां॥ १६॥ यथावारिचरःपक्षीनिल्पितजलेचरन्॥ विमुक्तात्मावथायोगीगुणदोषैनिल्पिते॥ १०॥ एवमेवकृतप्रज्ञोनदोषैविषयांश्चरन्॥ असज्जमानःसर्वेषुकथंचननिल्पिते॥ १८॥ त्यक्कापूर्वकर्तकर्मरितर्यस्यसदात्मिन्॥ सर्वभूतासभूतस्यगुणवर्गेष्वसज्जतः॥ १९॥ सखमा त्याप्रसरितगुणान्वापिकदाचन ॥ नगुणाविद्धरात्मानंगुणान्वेदससर्वदा॥ २०॥परिद्रष्टागुणानांचपरिसष्टायथातथं॥ सत्यक्षेत्रज्ञयोरेतदंतरंविद्धिसूक्ष्मयोः॥ ॥२१॥स्वजतेत्रगुणानेकएकोनस्वजतेगुणान्॥पथग्भूतौप्रकत्यातौसंप्रयुक्तौचसर्वदा॥ २०॥यथामस्योद्धिरस्यःस्यासंप्रयुक्तौतथैवतौ॥मशकोदुंबरौवापि संप्रयुक्तौयथासह॥ २३॥ इषीकावायथामुंजेपथक्षसहचैवच॥ तथैवसहितावेतावन्योन्यस्मित्रतिष्ठितौ॥ २४॥ इतिश्रीमहाभारतेशांति०मोद्दा०अष्ट चतारिशद्यायः॥ २४०॥ ॥ ६॥ व्यासउवाच स्वजतेतुगुणान्सत्यंक्षेत्रज्ञस्विधितिष्ठति॥ गुणान्विकियतःसर्वानुदा सीनवदीत्र्यरः॥ १॥ स्वभावयुक्तंतसर्वयदमानस्वजतेगुणान्॥ दर्णनाभिर्ययासूत्रंस्वजतेतदुणांक्तथा॥ १॥

प्यते एवंदेहासंगीदेहरूतैरिषकमित्रिनिलिप्यतइत्यर्थः ॥ १८ ॥ संन्यासपूर्वकमात्मध्यानशीलस्यसार्वात्म्यंत्राप्तस्यभोग्यानासक्तस्यबुद्धीद्रियाण्यात्माकाराण्येवभवंति तथापिचिद्वितोर्विभागएवास्तिन त्वैक्यंभवतीत्याहद्वाभ्यां त्यक्केति ॥१९॥२ ॥१९॥२ शोषंप्राग्व्याख्यातं ॥२४॥ इतिशां ०मो ०नै ०भा ०अष्टचत्वारिशद्धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८॥ ॥ ७॥ स्वत्वदित गुणान् । विषयान् गुणान्सत्वादीन् विकियतःविकारंभजमानान् अनुरुक्ष्य उदासीनस्याप्यधिष्ठातृत्वंअयस्कांतमणिवज्ञेयं ॥ १॥ एतदेवाहस्वभावेति अभिन्ननिमित्तोपादानत्वसूचनायऊर्णनाभिद्दष्टातः ॥२॥ *